Р Е Ш Е Н И Е
№ 3670

гр. София, 02.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 38 състав,** в публично заседание на 09.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **9909** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.66 от Закона за туризма /Обн., ДВ, бр. 56 от 7.06.2002 г., отм., бр. 30 от 26.03.2013 г., в сила от 26.03.2013 г./

Производството е образувано по жалба на [фирма] със седалище [населено място] срещу Заповед № 1264 от 01.11.2011г. на председателя на Комисията за защита на потребителите (К.). С оспорената заповед е наложена принудителна административна мярка „Временно затваряне на туристически обект“ по чл.3 ал.3 т.3 от Закона за туризма /ЗТ, сега отменен/ - заведение за хранене и развлечения /бар-фоайе/, прилежащо към средство за подслон „Б.“, находящо се в к.к.“Слънчев бряг“, изток, стопанисвано от [фирма].

Жалбоподателят [фирма] обжалва заповедта като нищожна и незаконосъобразна. Навежда доводи за некомпетентност на административния орган. Счита, че заведението бар-фоайе няма характер на самостоятелен туристически обект, тъй като е част от цялото средство за подслон «Б.». В тазивръзка твърди, че заповедта няма ясна разпоредителна част. Сочи, че е закупил обекта през 2000г. по реда на приватизационните процедури като в приватизационнитекнижа е било описано, че той разполага с категоризация катотуристическиобект. Потвърждава обсотятелството, че за обектът няма категоризация по ЗТ и подзаконовите актове, действащи към момента на издаване на заповедта, но твърди, че това се дължи на действията на други общински и държавни органи, които отказват да издадат строителни книжа за

обекта и документи за въвежждането му в експлоатация. Жалбоподателят иска съдът да постанови решение, с което да бъде отменена оспорената заповед. Претендира разноски.
Ответникът - Председател на комисията за защита на потребителите - редовно призован, не се явява и не изпраща представител, като в писмено становище по делото счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. По делото не са представени доказателства за връчване на оспорената заповед, поради което съдът приема жалбата за подадена в срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

При извършена проверка на 22.08.2012г. длъжности лица от К. са установили, че дружеството жалбоподател извършва туристическа дейност ресторантьорство в некатегоризиран обект в нарушение на чл.46 т.2 от ЗТ /отм./. При проверката е представено Удостоверение за категоризация №2248/29.06.2001г., валидно до 29.06.2004г. резултатите от проверката са отразени в констативен протокол №К-122656 от 22.08.2012г. и Акт №К-27164 от 24.09.2012г.

Видно от изложеното в жалбата, към момента на проверката туристическият обект не е категоризиран, нито е открита процедура по категоризиране.

С решение по Протокол №40 от 18.10.2012г. К. е решила да се наложи принудителна административна мярка „временно затваряне“ на туристическия обект.

Оспорената заповед е издадена въз основа на решението на комисията от името на председателя на К. , като е подписана от лице, оправомощено да го замества в периода на неговото отсъствие от 01.11.2012г. до 05.11.2012г. със Заповед за заместване №1258/31.10.2012г. .

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Оспореният административен акт е издаден от компетентния административен орган по чл.64б ал.2 от ЗТ /отм./ при спазване на процедурните правила и в съответствие с материално- правните норми и целта на закона.

Възраженията за некомпетентност на лицето, подписало заповедта, са неоснователни. Съгласно чл.8 ал.3 от У. правилник на К. функциите на председателя в негово отсъствие се изпълняват от определен от него с писмена заповед член на комисията. Налице е заместване на титуляра в неговите правомощия и в този случай административният акт се счита издаден от титуляра – в този смисъл Тълкувателно решение №4 от 2004г . на Върховния административен съд.

Б., разположен във фоайето на по-голям туристически обект, също има характер на самостоятелен туристически обект – чл.3 ал.3 т.3 от ЗТ /отм./. Следователно той подлежи на самостоятелна категоризация.

Безспорно се установи, че за обекта няма извършена категоризация. Обстоятелствата, поради които категоризацията не е проведена, са без правно значение.

Предоставяне на туристически услуги в некатегоризиран туристически обект по чл. 3, ал. 3, т. 1, 2, 3 и 10 или в обект, на който не е издадено временно удостоверение за открита процедура за категоризиране е основание за налагане на принудителна административна мярка „временно затваряне“ – чл.64б а т.3 буква „б“ от ЗТ /отм./

Установените факти са подведени под относимата правна норма. Не са налице твърдените отменителни основания.

Жалбата срещу административния акт е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК Административен съд София-град, II отделение, 38-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище [населено място] срещу Заповед № 1264 от 01.11.2011г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: